

Anton Kacjan
Terminal Tower
Room 2310
Cleveland, Ohio 44115

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, JULY 10, 1972

STEV. LXXIV — VOL. LXXIV

TEDENSKI PREGLED

Ugrabitelji letal ubiti
V nedeljo, 2. julija, je južno-vietnamski študent, ki mu je bila ukinjena štipendija na Washington univerzi v Seattlu, skušal ugrabit Pan American letalo in je zahteval, da se polet preusmeri v Hanoi. Ko je letalo v Saigonu pristalo za gorivo, je na letalu ugrabitelja ustrelil nekli upokojeni policist v civilu, ko sta se na letalu ruvala ugrabitelja in pilot letala. Južno-vietnamski študent je bil v Ameriki zelo aktiven v protivojnih demonstracijah, dasi je tukaj študiral kot gost na ameriške stroške.

V sredo, 5. julija, je FBI na letališču v San Franciscu ustrelil Michaela Arzmannoff-a in Dimitra Alexieva, oba rojena v Bolgariji. Ugrabitelja sta zahtevala odkupnino v gotovini in da letalo s potniki vred leti v Sibirijo. Ko je na letalu prišlo do streljanja, je Arzmannoff ranil dva potnika in eden je bil smrtno zadet. Pri isti letalski družbi je naslednji dan, 6. julija, nekdo zopet poskušal ugrabit letalo.

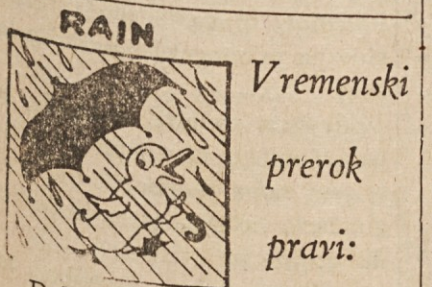
Ugrabljanje letal se je najprej odločno uprla mednarodna unija pilotov. Odločen nastop FBI v gornjem slučaju kaže, da je tudi oblastem končno le preveč vsakdanje ugrabljanje letal, izsiljevanje in ogrožanje potnikov.

Tekma za svetovno šahovsko prvenstvo

Letošnje tekmovalje med svetovnimi šahovskimi prvaki bi se naj začelo v Reykjaviku v Islandiji. Ameriški šahovski prvak Bobby Fischer je z raznimi muhastimi zahtevami — tudi za večjo denarno nagrado — zavlačeval začetek turnirja. Ne ravno taktno zadržanje Fischerja je sprožilo "mrzlo vojno" med Rusijo in Ameriko, kar je vodstvo turnirja spravilo v veliko zadrego. Bobby Fischer je kmalu uvidel, da svetovna javnost ne odobrava njegovega nastopa in se je javno opravičil. Tekma za svetovno prvenstvo v šahu se bo začela v torek, 11. julija.

Zločinci zaščiteni pred smrtno kaznijo

Res je, da tudi najhujše kazni niso mogle popolnoma iztrgati zločinstva, so pa le s strahom huče kazni precej omejile brezmislno pobijanje. Po odločitvi Vrhovnega sodišča, da je protustavno morilec "kruto kaznovati", strahu pred smrtno kaznijo ni več. Povečano streljanje in pobijanje v zadnjem tednu je tako blizu te "pomilostitve". Vrhovnega sodišča, da bi skoraj mogli sklepati, da so morilci odsej bolj brezskrbni. Za "week-end" pred 4. julijem je samo v Clevelandu po revolverjskih streljih moralo umreti 11 ljudi. Posebno pa je clevelandsko javnost razburil zločin, ko so roparski pobalini brez vzroka ustrelili dva mlada fanta, ki sta prodajala sladoled. Ubili so ju, ko sta jim že dala denar in se sploh nista branila. Ko sta bili žrtvi polmrtvi že na tleh, so se

Delno oblačno z možnostjo neviht. Najvišja temperatura do 80.

čisto od blizu na nje streljali in preklinjali: Crkните Prekrljiv je tudi slučaj v Los Angelesu, kjer so na 4-letno dekletce, ki se je igralo na vrtu, izmimo vozečega avtomobila "zašalo" streljali in jo ubili. V obeh gornjih slučajih so krivce prijeli, a njim bo "kruta kazen" prizanešana.

Svetovna in domača politika

Indija in Pakistan sta se sporazumela, da bosta vsak s svoje strani umaknila vojaštvo ob 800 milj dolgi meji. Po vojski v Bengaliji je med Indijo in Pakistanom bila precej huda napetost in stalna nevarnost, da pride na mejnih sektorjih do vojaških spopadov. Upajo, da bo ta dogovor začetek za dokončno ureditev glede spornega Kashmirja.

Južna in Severna Koreja sta tudi že začeli razgovore med visokimi vladnimi zastopniki obeh dežel — Severna pod komunistično vlado, Južna pod demokratsko vlado. V zadnji korejski vojski leta 1950 je izgubilo življenje 2 milijona ljudi, od teh 54.246 Amerikancev. Dogovorili so se, da bosta obe državi prenehali s sovražnimi vojaškimi akcijami in s sovražno propagando. Vzpostavili bosta stalno komunikacijsko zvezo "hot line", da se pravočasno prepreči eventuelen oborožen konflikt.

Med Nemčijo in Francijo so bili živahni razgovori glede bodočnosti Evrope. Francoski predsednik Pompidou in nemški kancler Brandt sta nenadoma sklicala svoje najmočnejše svetovalece. Potem je Pompidou odpotoval v Bonn in takoj po prihodu imel sestanke z Brandtom. Razgovori so bili v glavnem o problemih Skupnega evropskega trga in o evropskem valutnem dogovoru. V tej točki se nista mogla zediniti. Valutno vprašanje je sedaj za evropsko trgovanje je kočljivo, ker sta angleški funt in ameriški dolar na evropskem denarnem trgu v težavah. Funt se je sicer v zadnjem času nekoliko opomogel, vrednost dolarja pa je še vedno nesigurna. Sklepajo, da je v zvezi z nemško-francoskimi razgovori odstopil nemški gospodarski in finančni minister Karl Schill, ki je bil ena najmočnejših oseb v Brandtovi vladi. Zaradi njegovega odstopa se je položaj Brandtove vlade še bolj poslabšal.

Vietnam. — V četrtek, 6. julija, so časopisi na prvi strani objavili, da sta Peking in Moskva pritiskala na vladno Severnega Vietnama, da se naj čim prej konča vojskovanje v Vietnamu. Ta vest je prišla iz Londona, vendar so pozneje diplomatski krogi v Londonu izrazili dvome, da bi Peking in Moskva istočasno enako pritiskala na Hanoi. Dejstvo pa je, odkar Amerikanci odločno in s povečano silo nastopajo s svojimi letalskimi silami in so za vsak slučaj skoncentrirali v tem delu Azije doslej največjo letalsko silo, da Kitajska in Sovjetska zveza nista izzivali k vojaški konfrontaciji z Ameriko. Južno-vietnamsko vojaštvo se je po prvih uspešnih ofenzivnih napadih Severnega Vietnama kar dobro opomoglo. Sedaj se tudi Južno-vietnamci odločno in uspešno borijo. Izgleda, da bodo Severno-vietnamce kmalu izrinili iz zasedene pokrajine Quang

Pomoč žrtvam povodnji prihaja od vseh strani

ALBANY, N.Y. — Zvezni Senat je odobril za pomoč področjem, prizadetim po obsežni povodnji, ki jo je povzročil tropski vihar Agnes, 200 milijonov dolarjev, še enkrat več, kot je predložila vlada. Pomoč v razni obliki prihaja v po nesreči prizadete kraje od vseh strani in v vseh oblikah.

V vodstvu civilne obrambe tu, ki pomaga ponesrečenim predelom, pozivajo vse, ki žele pomagati, naj ne pošiljajo hrane, obleke in drugih življenjskih potrebščin, ker teh ni mogoče niti kam spraviti niti ni na razpolago možnosti za njihovo naglo delitev. Priporočila darove v denarju, s katerim si žrtve nesreče lahko kupijo same to, kar najbolj potrebujejo.

Tri. Po odhodu Castra iz Moskve so objavili skupen komunikacijo, po katerem je razvidno, da je Sovjetom res na tem, da bi se Severni in Južni Vietnam pobotala. Če bo to res doseženo, bo za Nixona to največji vojaški in zunanje-politični uspeh.

Demokratska konvencija

Danes se začne demokratska konvencija v Miami Beachu. Ljudje imajo že itak polna ušesa poročil o spornih odločitvah glede delegatov, zato ne bomo o tem podrobno razpravljali. Poverilni odbor demokratske konvencije je najprej McGovernu odpisal lepo število kalifornijskih delegatov, apelacijsko sodišče v Miami Beachu je odločilo v poverilnega odbora razveljavilo in vse delegate vrnilo McGovernu. Vrhovno sodišče v Washingtonu je zopet razveljavilo odločitev apelacijskega sodišča in prepustilo odločanje o tem konvenčnemu odboru, se pravi, da je ostalo pri prvi odločitvi v škodo McGoverna. Predsedniški kandidati samostojno napovedujejo vsak sebi zmago. Prišel je tudi George Wallace, ki pa se mu vidi, da je zaradi težke poškodbe izgubil na elanu in nastopu. Kljub temu je za njegovo zadržanje na konvenciji precejšnje zanimanje, dasi je težka telesna poškodba njegovo vlogo na konvenciji zelo zmanjšala. Prvi so prišli na konvencijo nepovabljeni delegati "ubogih", hipijev in jipijev ter raznih skupin, ki so proti vsemu razen proti sebi. Razmestili so se po lepo urejenih parkih. Za njimi bo seveda moralo pospravljati mesto.

V borbi in prerekanju za delegate pa so prišle na dan tudi zanimiva priznanja iz pretekle politike. Državni poslanec Louis Stokes, brat bivšega clevelandkega župana Carl Stokes-a, je 8 svojih delegatov obvezal za McGoverna. Clevelandski "Plain Dealer" v tej zvezi poroča, da Carl Stokes brez pridržkov priporoča, da mu je Humphrey leta 1967 preskrbel denar za volivno kampanjo, da ga je Humphrey po izvolitvi za župana poklical v Washington in mu tam dal navodila, kje in kako bo dobil visoke podpore iz federalnih fondov. Humphrey je potem tudi poskrbel, da je denar bil Clevelandu nakazan. Približno enako vlogo je Humphrey tudi igral pri izvolitvi Richard Hatcherja za župana v Gary, Ind. Zato nekateri smatrajo za nevarno potezo, da sedaj Louis Stokes podpira McGoverna proti Humphreyju.

Ta teden bo torej zelo živahen.

Novi grobovi

Lucio Glavicic

Dne 30. junija je v starosti 37 let nenadoma umrl Lucio Glavicic, 1414 East 34 St., Cleveland, O. Tukaj ni imel sorodnikov. Rojen je bil v Labinu, Jugoslavija, in je pred tremi leti prišel v ZDA. V Labinu zapuša mater Eddo (roj. Fable) Glavicic. Pokopan je bil v soboto, 8. julija, na Kalvariji pokopališču. Pogreb je imel v oskrbi Zeletov pogrebni zavod, 6502 St. Clair.

Anna M. Novosel

V St. Vincent Charity Hospital je 1. julija umrla Anna M. Novosel, stanujoča na 3969 Bushnell Rd., University Heights. Dočakala je 79 let. Rojena je bila na Hrvaškem in je prišla v Ameriko leta 1911. Bila je vdova po Nikolaju, ki je umrl leta 1930. Imela je 11 otrok: Nikolaj (umrl), Anna Novosel, Nikolaj (umrl), Rose Novosel, Mark Novosel, Mary Roth, Rev. Nicholas Novosel, ki je župnik v St. Mary v Mentor, Ohio, Katherine Horvatin, John Novosel, Frances Joliet in Thomas Novosel. Imela je tudi 12 vnukov in vnukinj. Rajnka je bila članica društva sv. Nikolaja št. 47 HBZ. Pokopana je bila 4. julija. Pogreb je imel v oskrbi Grdinov pogrebni zavod na Lake Shore Boulevard. K večnemu počitku so jo položili na pokopališču Vernih duš.

George J. Zakel

Dne 2. julija je na svojem domu nenadoma umrl George J. Zakel, 1619 East 47 St. Dočakal je 61 let. Rojen je bil v Clevelandu in zaposlen pri Fisher Fazio Food Stores. Zapuša ženo Mary (roj. Hreha). Bil je oče Jamesa in Johna in trikrat stare oče. Pogreb je imel v oskrbi Grdinov pogrebni zavod, E. 62 St. Pokopan je bil 5. julija na St. Joseph Cemetery, Conneaut, Ohio.

Josephine Magnani

Dne 4. julija je v starosti 76 let nenadoma umrla Josephine Magnani, roj. Emma, stanujoča na 19871 Ormiston Ave. Rojena je bila v Clevelandu. Bila je vdova po Louisu, ki je umrl leta 1953. Bila je mati Edwarda in stara mati Shirley Birchak. Zapuša tudi dva pravnuke. Rajnka je bila sestra Lucy Franklin, Mary Marotta, Carmella Burgess in Peter Emma, ki so že umrli in Ernest Emma, Rose Cirigliano, Anthony Emma in Anna Rossello. Pogreb je bil 8. julija iz cerkve sv. Križa na Kalvariji. Pogreb je imel v oskrbi Grdinov pogrebni zavod na Lake Shore Blvd.

Frank V. Dedek

V ponedeljek, 3. julija, je po dolgi in mučni bolezni na svojem domu umrl Frank V. Dedek, star 56 let. Stanoval je na 14108 Rockside Rd., Maple Hts., kjer stanuje zadnja leta tudi njegova družina. Pokojni je bil rojen v Clevelandu. Bil je strojnik pri Warner & Swasey Co. V drugi svetovni vojski je bil na Pacifiku in na Okinavi. Bil je član društva Slava št. 173 S.N.P.J. Zapuša ženo Mayorie, rojena Schilling, hčer Candace Wetzel in sina Franka ter vnukke. Zapuša tudi sestre Jennie Kammerer, Rose Sepetauc, Josephine Penko in May ter brata Edwarda. Pogreb je bil pod vodstvom Ferforlja pogrebnega zavoda v petek, 7. julija iz Holy Family cerkve na East 131 Str. na Kalvariji pokopališče. (Dlje na 3. strani)

KONVENCIJA DEMOKRATOV

Miami Beach v napetem pričakovanju. Mrzlični predkonvenčni razgovori med delegati in političnimi veljaki. Ostro merjenje sil med frakcijami v demokratski stranki. Napovedujejo kombinacijo McGovern-Muskie.

MIAMI BEACH, Fla. — Danes se bo začela v Miami Beachu konferenca demokratske stranke. Vsi delegati so že prišli in se pripravljajo poverilnemu odboru. Formirajo se tudi že skupine v podporo svojim kandidatom za nominacijo. Konvencije demokratske in republikanske stranke razkrijejo javnosti vse skrite politične tokove — pozitivne in negativne — ki jih sicer vsaka stranka skuša obdržati kot svojo notranjo zadevo, no konvenciji pa butnejo na dan v borbi za oblast v stranki in preko te v državni upravi.

Primarne volitve so marsikateremu političnemu analistu popolnoma prekrizale napovedane rezultate. Pred začetkom primarnih volitev je bil Muskie precej samozavesten, da bo zmagal. Humphrey je bil zelo agil in se je premočno zanašal na podporo starih prijateljev in črnih volivcev, McGoverna in Wallace-a so smatrali, da sta samo za zgago v demokratski stranki. In ravno ta dva sta izšla kot najmočnejša tekmeča kot voditelja skrajnih reform v demokratski stranki in — v slučaju zmage — tudi v državni upravi. Wallace se po atentatu na njega še ni opomogel, zato bo njegov nastop na konvenciji bržčas bolj umerjen, kakor če bi bil zdrav in poln telesne in duševne energije.

V Miami Beach je napovedano prišel tudi ohijski guverner John J. Gilligan, ki bo skušal pridobiti demokratske guvernerje za skupen nastop, da se ublažijo preostra nasprotovanja in tudi hitro reši vprašanje poverilne delegatov, kar je Vrhovno sodišče prepustilo konvenciji, da sami med seboj uredijo notranje zadeve konvencije.

Voditelji demokratske stranke se še ne morejo zediniti na vprašanju, ali je potrebna absolutna večina glasov konvenčnih delegatov, da se uredi sporno praznino v kalifornijskih delegatov. Če bi namreč v tej sporni zadevi glasovalo samo 2,865 delegatov od 3,016, bi kalifornijski delegati bili diskvalificirani.

Pristaši McGoverna dokazujejo, da zadostuje samo navadna večina, to je 1,433 glasov, da se odloči v tej zadevi, dočim njegovi nasprotniki vztrajajo na stališču, da mora po konvenčnih pravilih odločiti absolutna večina. Odločitev v tem vprašanju je silno važna za McGoverna, ker ravno v tem v precejšnji meri zavisi njegova zmaga za nominacijo že pri prvem glasovanju, ali vsaj pri drugem. Politični voditelji se namreč do bro zavedajo slabosti političnih stremuhov, da je najbolj koristno voliti za zmagovalca.

V Flamingo parku v Miami Beachu pa se je utaborila svojevrstna opozicija, ki je trenutno največja skrb vodstva konvencije in mestnih varnostnih organov, pa tudi največja nadloga za tamošnje prebivalce. Kmalu bomo videli in slišali začetek konvencije in hitro se bo pokazalo, koliko so bila do sedanja časopisna napovedovanja in sklepanja pravilna.

Iz Clevelanda in okolice

K molitvi—
Clanstvo društva sv. Marija Magdalena št. 162 K.S.K.J. je vabljeno za jutri, v torek, ob 2.30 popoldne, v Zeletov pogrebni zavod na 458 East 152 St. k skupni molitvi za umrlo članico Mary Sternad.

Prijazen obisk—
V petek, 30. junija, sta obiskala urad Ameriške Domovine in si ogledala tiskarno prijazna rojaka in zvesta naročnika našega lista g. Peter in ga. Marija Gerkman iz Athene, N.Y. Prišla sta na obisk k družini Luka Kuharja na 61. cesti. Lepo sta se zabavala v našem mestu in se zadovoljna vrnila domov. Hvala za obisk in še pridita!

Seja—
Klub slovenskih upokojencev za Waterloo okrožje bo imel sejo jutri, v torek, 11. julija ob 2. uri pop. v običajnih prostorih. Seja je zelo važna radi piknika federacije klubov, ki se vrši 9. avgusta in Waterloo klubov piknik. Po seji prigrizek.

Zadnje vesti

CLEVELAND, O. — V nevihti včeraj popoldne so bili 4 ubiti in sicer dva od strele v Painesville, Ohio in 2 zaradi pretrgane električne žice v Fairport, Ohio.

SAIGON — Ameriške letalske sile so včeraj uničile eno največjih popravilnic vojaških vozil na robu Hanoia in sestrelile 3 MIG21 letal, ki so jih poskušale prestreči. V soboto so ameriške letalske sile izvedle 280 napadov na Severni Vietnam.

MIAMI BEACH — Ko je senator McGovern včeraj prišel na sestanek črnih delegatov, so ga ti izžvižgali z raznimi žaljivimi priimki.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon je v soboto objavil največjo trgovsko transakcijo v zgodovini med obema deželama. Amerika bo prodala Rusiji za najmanj 750 milijon dolarjev pšenice, koruze in drugega zrna.

Pas ob kitajski meji varen pred napadi

SAIGON, J. Viet. — Zaradi kitajskih pritiskov se ameriška letala pri svojih napadih na Severni Vietnam strogo ogibljuje 25 milj širokega pasu vzdolž kitajske meje. Severni Vietnamci so to opazili in začeli novi položaj izrabljati. V tem pasu gradijo skladišča in zbirajo material, ki prihaja nemoteno iz Kitajske.

Dovoz preko Kitajske se je močno povečal, odkar so severnovietnamska pristanišča minirana. Severni Vietnamci gradijo celo oljevod, po katerem naj bi iz Kitajske vzdolž severovzhodne železniške proge pritekalo olje. Amerikanci opazujejo to gradnjo in napovedujejo, da bodo oljevod napadli in uničili, kakor hitro bo zgrajen.

koalicijsko vlado, v kateri bi ji moral pripadati glavni del in prevladujoči vpliv.

Tako je razlagal razvoj zadnjih mesecev v Južnem Vietnamu in Hanoi zastopnik Južnega Vietnama Nguyen Thien Dan pri razgovorih v Parizu sodelavcu čikaške Tribune.

6117 St. Clair Avenue — 431-0623 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 130 Monday, July 10, 1972

Konvencija demokratske stranke

Primarne volitve so končane in z njimi prva stopnja postopka za izvolitev predsednik ZDA.

Sedaj stojimo na pragu druge stopnje volivnega postopka, to sta konvenciji obeh glavnih strank. Konvencija demokratske stranke se bo začela danes, 10. julija, v Miami Beach, Fla., republikanska pa mesec pozneje prav tam. Namen konvencije je izbrati strankinega kandidata za predsednika.

Ker predsednik Nixon nima nobenega resnega nasprotnika, ne obeta konvencija republikanske stranke nobenih zanimivosti. Za kandidata demokratske stranke se še vedno potegujejo kar štirje znani politiki.

Na konvencijo demokratske stranke bo prišlo iz vse Unije 3,016 delegatov (iz Ohia 153) in 1,897 namestnikov. Za izvolitev je potrebnih 1,509 glasov. Namestniki glasujejo samo, če delegati ne morejo biti navzoči.

Kaj pa, če noben kandidat ne more dobiti potrebne večine? To se zgodi le redko. Dosedaj je bilo 35 demokratskih konvencij. Na 20 je bil kandidat izbran pri prvem glasovanju, na treh pri drugem, na eni pri tretjem in na dveh pri četrtem (R.D. Roosevelt 1932). Če tudi pri četrtem glasovanju noben kandidat ne dobi potrebne večine, pravijo, da je zašla konvencija v slepo ulico. To se je zgodilo samo devetkrat. Leta 1860 je bil v Charlestonu, S.C., izvoljen kandidat šele pri 57., l. 1924 pa šele pri 103. glasovanju. V takem slučaju je navadno izbran za kandidata kak malo znan politik "dark horse". L. 1880 je bil na ta način izbran za kandidata James A. Garfield, l. 1920 pa Warren G. Harding. Oba sta pri volitvah zmagala in postala predsednika. Delegacija kake države včasih glasuje pri prvem glasovanju za svojega guvernerja, senatorja ali kakega drugega "ljubljenega sina" svoje države, če se še ni odločila za kakega kandidata.

Dwight D. Eisenhower, ki je bil dvakrat izbran za kandidata republikanske stranke, je bil nad potekom konvencije globoko razočaran, zato je za julijsko številko Reader's Digest 1966 napisal 8 predlogov, kako naj se konvencije do l. 1968 reformirajo. Demokratje ga niso poslušali, zato so doživeli l. 1968 v Chicagu polomijo. Nasprotniki Združenih držav (ne demokratske stranke) so porabili to priliko za začetek revolucije. Na tisti konvenciji so igrali časnikiarji in fotografi žalostno vlogo. Bili so vnaprej obveščeni, kje bo "akcija", da so sramoto lahko še gorko prenašali v svet. Demokrati so to plačali s porazom pri volitvah.

Šele pod katastrofalnim vplivom polomije v Chicagu so demokratje sestavili nova pravila za svojo letošnjo konvencijo.

Po novih pravilih bo smel vsak kandidat ali predlagatelj govoriti samo 15 minut. Demonstracije so prepovedane, če se pa vrše, se štejejo v čas kandidata, za katerega demonstrirajo. Sedeži državnih delegacij bodo določeni po zrebu in ne več po abecedi. Delegati so bili prej imenovani po strankinih krajevnih vodnikih, sedaj so izvoljeni pri primarnih volitvah. Odgovarjati morajo številu volivcev po spolu, starosti, rasi in letih. To pomeni, da je letos med delegati več žensk, več mladine, več zastopnikov narodnih manjšin.

Po nepričakovanih uspehih, ki jih je dosegel McGovern pri primarnih volitvah, bi moral biti izbran za predsedniškega kandidata pri prvem glasovanju, v kar pa niti sam ne verjame. Z levičarskimi predlogi je pridobil mladino, odbil pa starejše volivce in vodstvo stranke, ki se boji, da ji bo jeseni prav tako škodoval, kakor je Goldwater republikancem pred 8 leti. McGovern je proti vojni v Vietnamu, za razorožitve, za uzakonitev splavov, za prevažanje šolarjev, za pomilostitev vojnih ubežnikov, za prosto rabo marijuane itd.

H. H. Humphrey ima največ skušnje glede vodstva dežele, a ga teži soodgovornost za vojno v Vietnamu, ker je bil podpredsednik ZDA, ko se je ta vojna v velikem obsegu začela.

Edmund Muskie je v začetku vodil. On sam ni bil nikoli prepričan, da bi bil sposoben za predsednika in ne, da bi mogel biti izvoljen. Je prepošten za agitatorja (govore, ki so mu jih pisali drugi, je zavračal, če ni bil popolnoma gotov, da je vse res, kar so napisali). In kar je morda še važnejše: on je katoličan in Slovan.

Najbrž tudi George Wallace ne verjame, da bi bil kdaj prezident. Amerika še ni tako daleč, da bi potrebovala diktatorja. Še za podpredsednika ga noben kandidat noče. Njegovi uspehi so vendarle dokaz, da se ameriško javno mnenje polarizira; skrajna levica je rodila skrajno desnico.

Torej, kdo bo izvoljen za demokratskega predsedniškega kandidata? V starem kraju so včasih rekli: Nič se

ne ve brez ciganke. In kaj pravi ciganka, oprostite, napovedovalka? Madame Jeane Dixon je ob novem letu napovedovala, da bo imel Muskie težave, da bo H. H. Humphrey odstopil in da bo "dark horse" senator William Fulbright igral važno vlogo. Tudi drugi napovedovalci so imeli podobne vizije, vsi so si pa edini v tem, da bo Richard M. Nixon ponovno izvoljen za predsednika in McGoverna nobeden niti ne omeni.

Anže

* PRVA POLOVICA letošnjega prestopnega leta 1972 bo že za nami, ko bodo te vrstice prišle pred oči čitateljev AD. V teh dneh te prve polovice tega leta se je dogodilo marsikaj v našem chikaškem Babilonu, kakor tudi po vseh naših zveznih državah in po vsem svetu. Marsikaj tudi takega, kar se je nam zdelo prej neverjetno. Čas in z njim nastajajoče in razvijajoče razmere se pojavljajo, prihajajo druga za drugo, stopajo pred nas s svojimi zahtevami, pa če je to nam prav ali ne. Tako se vse to s svojimi sitnostmi suče in vrti pred nami in okrog nas. Razumljivo je to med onimi, ki o tem nekaj mislijo in znajo računati o tem. Za one, ki ne znajo, je pa nekaj kakor za vrabce, ki letajo od vrtov do vrtov in če ne najdejo v njih, kar bi radi, čivkajo protestno in zabavljajo, zakaj tako. To seveda lahko v naših demokratskih in slobodnih ZDA, kjer je dovoljeno "čivkati", komur se ljubi, seveda dostojno in zmerno, kar pa tisti, ki "čivkajo", vedno ne znajo. Zato toliko praznega čivkanja tu in tam vse naokrog. Čas pa hiti naprej, z njim zahteve za razne potrebščine, ki naraščajo od dneva do dneva. Danes sedimo še pri kolikor toliko obloženih mizah. Imamo razne ugodnosti, ki jih pred par leti še ni bilo, te so pa tudi po svojih lastnostih izčrpljive in imajo svoje zahteve. Teh zahtev je več vrst, takih in takih. Zakaj in odkod vse to?

Boljšje, moderno življenje in zahteve po njem zahtevajo vse to. To pa izčrpava naravna sredstva, kot olje, plin, rudnine in še druge snovi. Zemlja jih ima. Yes, nove iznajdbe, ki so od tega odvisne, vedno množče zahteve itd., imajo za vse to pojasnila in pa da vsaka količina takih naravnih ali drugih snovi in sil ima končno neke le svoje meje in konce. Kakšne v tem?

Prebivalstvo po mestih se množi. S tem se množe zahteve. Nove moderne opreme, kakor so to zdaj hladilniki (prej smo jim rekli ledenice), hladilniki zraka po stanovanjih, druge razne opreme, ki jih je mnogo, vse obratujejo s pogonsko silo elektrike. Te se zdaj porabi v ogromnih množinah. V takih količinah in merah, da se porabi tega preveč, da že pešajo naravne zaloge vsega tega, iz česar napredujoča veda in znanost v črpa in pridobiva za uporabe za boljše in prijetnejše življenje.

O teh predvidevanjih sitnostih in težavah sta pred kratkim obširno razpravljala W. Hines in Thomas O'Toole. Prvi napoveduje, da bodo velika mesta imela to poletje kritične, sitne čase, ker obeta se za letošnje poletje huda vročina, ki bo morda še hujša, kakor je bila leta 1936.

Skozi vso pomlad je bila huda suša, v poletju pa je sledila huda vročina. To je vplivalo, da se je porabilo silne količine vode, ki jo je bilo treba dobiti z dovajanjem na vse razne načine od blizu in daleč. Zato je bilo treba veliko energije, ki je gonila sesalne opreme, potrebno hladnost za vse, kar hlad potrebuje, da se ne uničuje, to so vse življenjske potrebščine in še drugo.

Od tedaj pa navaja T. O'Toole, se je prebivalstvo pomnožilo

za skoro 70%, to posebno po velikih mestih. Velike stavbe, dvigalniki, druga oprema, kot v vsakem stanovanju po en ali več televizorjev, hladilnikov in drugih, pri čemer se uporablja električno energijo itd., zahteva silne količine tega. To v toliki postaja od leta do leta manjša, kakor pa so zahteve za uporabo. Če bo letos vročina povzročila višje zahteve, ne bo druge poti, kakor omejiti oddajanje elektrike in plina v mnogih krajih, dnevno za noči pa gotove ure. Pri takih odredbah pa bi čutili najbolj nekatere industrije, ki obratujejo večinoma s temi energijskimi silami. Brez elektrike bi se marsikaj ne vrtilo več. Ali pa omejen, kakor bi že to dajali onim, ki jo potrebujejo za obrate in vse drugo. S počasnejšimi obrati v industrijah in drugod bi bili posebno prizadeti delavci, manj dela bi bilo in manj zaslužka.

Upajmo, da do kaj takega ne pride — lahko pa tudi. Vsak čas ima svoje sitnosti in težave. Te pa padajo na rame človeštva, v nekaterih krajih sveta tako, v drugih drugače. Izogniti se temu ne da. Le ena pot je odprta, s tistim vhodnim napisom, ki je bil objavljen Adamu ob odhodu v svet: V potu svojega obraza si boš služil svoj kruh... — ter koval svojo bodočnost. Tako je bilo in tako bo. In da je vedno tako, že kaj pride vmes. Tiste takih. Pravilnega drevesa, pod katerim se da ležati in da pečeni golobje sami lete v usta, pa doslej še ni bilo. In kar jutri ga še tudi ne bo.

* SLOVENSKO ŽIVLJENJE v okolici Sv. Stefana je še vedno živahno. Slovenska župnija in slovenska društva se lepo gibljejo in vozijo naprej, kolikor je to mogoče v teh časih. Župnija bo imela v septembru in oktobru važna jubilejna praznovanja. Obhajala bo 50-letnico ali zlati jubilej slovenske farne šole, za katero je pred 50 leti dvignil navdušenost in zanimanje tedanji njen agilni župnik, pok. č. g. pater Kazimir Zakrajšek, jo pozidal in dal s tem župniji nov temelj za daljši obstanek župnije in naselbine. Na tisoče in tisoče slovenskih otrok je bilo vzgojenih v verskem, pa tudi v narodnem duhu, kolikor je to mogoče v mešanem življenju in okoliščinah, v katerih smo v tem novem svetu. To delo so zadnjih 50 let požrtvovalno nadaljevali in vodili slovenski frančiškani vsi, ki so tu pastirvali. Prav tako tudi častite slovenske sestre reda sv. Frančiške, ki so vodile šolo in tu učile. Vsem, duhovnikom in sestram gre v tem in pri tem velika zahvala!

Da se življenje okrog Sv. Stefana živahno giblje naprej, gre zahvala vsem sinovom in hčerkam, ki so se tu rodili, tu vzgojili, pa tudi vsem onim, ki jih je Božja Previdnost pripeljala v novejših časih med nas, da se z novim navdušenjem dela za čimdaljši obstoj župnije in slovenskega življenja med nami. Bog jih živi, navdušuj in pomagaj pri tem!

— Prav te dni se odpravljajo skupin tudi tod od nas in okolice na obisk v staro domovino.

no. Tam imajo še svoje starše, druge sorodnike in znance, med katerimi so se rodili, vzrastli, trpeli in spomini in srca jih vodijo na obisk in snidenja. Vsem srečno pot, vesela snidenja in prijetnih zabav med sorodniki in domačimi ter srečen povratka nazaj med nas! Mi vsi bomo vas v duhu spremljali in prosili Boga za vaš srečen povratek!

Vsi lepo pozdravljeni in še enkrat srečno vam pot!

R.

Gdč. Marija Kregar diplomirala

YOUNGSTOWN, O. — Na državni univerzi v Youngstownu je gdč. Marija Kregar dokončala študije v pedagogiki. Mariji je tekla zibelka v Girardu, predmestju Youngstowna. Tam je tudi obiskovala osnovno šolo pri domači župni cerkvi sv. Roze. Po dokončani osnovni šoli je nadaljevala svoje študije na gimnaziji (Ursuline High) v Youngstownu. Kakor v osnovni šoli tako tudi v gimnaziji je bila Marija vedno med najboljšimi študenti. Osnovna šola je nagradila njeno prizadevanje s stipendijo, v gimnaziji pa je bila sprejeta med častna društva kot na primer National Honor Society. Bila je tudi članica društva bodočih učiteljev Amerike, gimnazijskega pevskega zbora ter društva študentov latinščine.

Gimnazijo je dokončala leta 1968 z odliko, zato ji je državna univerza v Youngstownu dala stipendije za univerzitetne študije v pedagogiki. Tudi na univerzi je bila vedno med najboljšimi in zato dobila mnogo priznanj. Na univerzi je pripadala k naslednjim društvom: Kappa Delta Pi — Education Honor Society, Phi Kappa Phi — National Honor Society, akademskemu društvu pedagogikov. Za svoje delo je bila Marija 17. junija 1972 nagrajena z diplomom B.S. in Education z odliko (summa cum laude).

Kljub temu, da ne živi v slovenski naselbini, kljub temu da ni obiskovala slovenske sobotne šole, Marija, kakor tudi njene tri sestre popolnoma obvladajo slovensčino. Vedno je z veseljem sodelovala pri slovenskih prireditvah v Girardu z recitacijami, petjem ali pa glasbo.

Marijino prvo službeno mesto bo v mestni knjižnici v Girardu. Prevzela bo vodstvo mladinskega oddelka mestne knjižnice. Mariji čestitamo za njene izredne uspehe in ji želimo obilo sreče v njenem bodočem delu.

Priatelj

Slovo od mladosti in dela

MILWAUKEE, Wis. — V splošnem nič ne vem, kdaj se je bila in kako se je začela, in kako je minila moja mladost. Vem samo to, da ob lepih pesmi in ob slovesu najsvetlejših in najljubših gledajo oči. Tega se dobro spominjam ob mojem prisilnem slovesu od matere in domovine v drugi svetovni vojni. Spominjam se tudi, kako svetlo so gledale oči, ko sem se poslavljaj od taboriščnega življenja v Italiji in Nemčiji. In spominjam se, kako so moje oči v nekaki

boječi negotovosti gledale ladjo in morje, poslavljajoč se od Evrope. Na večdnem potovanju proti Ameriki sem imel na pretek časa za premišljevanje o življenju, kakršnega sem doživel v Evropi. Včasih mi je kanila v srce neka negotovost o novem življenju v Ameriki. Ker sem velik optimist, sem si dejal: Ne pozabi in spoštuj prošlost, živi v sedanjosti, za prihodnost bo poskrbel Bog. In tako sem počasi odvijal odtiske prošlega življenja.

Spoznal sem veliko ljudi, vrednih vsega spoštovanja, spoznal tudi lepo število ljudi, izvemši naših rojakov —, ki niso imeli ne srca ne duše, temveč le usta in denarnico. Spoznal sem, da je svet gledališki oder, na katerem so vloge zelo slabo razdeljene zaradi slabih režiserjev. Spoznal sem mnogo vrst ljudi raznih poklicev, ki so bili odločni in značajni in ne bi prodali svojega prepričanja niti za pehar cekinov. Spoznal pa sem tudi ljudi, ki so bili za časa miru na važnih in odgovornih položajih nedotakljivi in neusmiljeni do sočloveka. V času naše tragedije in bednega življenja v tujini so ti ljudje, da bi si pridobili kosček boljšega življenja v taboriščih, klečeplazili okrog voditeljev, prodajali svoje prepričanje za ogorek cigarete — kratka: Bili so čisto navadne coklje v takratnem življenju. Zastojkarstvo in izkoriščanje bližnjega v bedi je zločin in nekulturno delo za vsakega človeka.

Življenje je dolga lekcija ponižnosti. Stoletja je slovenski narod ponižno hlapčeval tujim gospodarjem. Zato mi čuda, da je humor med Slovenci zelo redka stvar. Vsak dovtip ali smešnica je za nas žaljiva. S humorjem so nam prodajali sovraštvo, grenko dvorezno zagrizenost in nevoščljivost. Rad bi se večkrat smejal, toda smeh mi vedno zastane v grlu in strahu, da ne bi užalil sobesednika-rojaka. Trdijo, da sta humor in smeh za nas strup in žalitev za človeka. Zato sem se velikokrat nasmejal humorju drugih narodov, ki so se šalili in smejali dovtipom v veselju, pa tudi v bedi in lakoti. Smeh je sonce življenja!

Vedel sem, da je naša domovina neizmerno lepa, prepričan sem bil, da je svet velik in tudi neizmerno lep. Vedel sem, da je v domovini slovenska prst zelo rodovitna, dišeča in dobra ter ne pozna sovraštva. To zemljo ne bi mogel nikdar izdati. Toda nekateri takratni bratje po krvi so mi zaradi političnega fanatizma radi nevednosti in zlobe večkrat postavili preko lepe ceste mojega življenja ranljivi plot in moral sem nenehno skakati čezenj, vse dotlej, ko sem preskočil Oceansko morje iz Evrope v Ameriko. Takrat sem dal slovo za vedno, dobro vedoč, da me bodo nekateri prijatelji še par tednov omenjali in kritizirali — nato pa pozabili, kakor pozabijo sorodniki na mrtveca, kadar prespijo sedmično.

Ob priliki kakršnegakoli slovesa listamo po zapiskih ali po spominih ter uvidimo, da smo ali nismo živeli. Živijo samo plemeniti ljudje, kajti plemeniti človek se varuje trojega v življenju: V mladih letih, ko sta kri in strast še neustaljena, se varuje čutnosti; ko doseže moštost, se varuje izživalnosti; v starosti, ko življenjske sile slabe, pa naj se varuje skoposti.

L. G.

Dolgo potovanje

DETROIT, Mich. — Avto, ki bi vozil s povprečno brzino 30 milj na uro, bi potreboval preko 11 let, da bi prevozil preko 3,012,520 milj podeželskih cest v ZDA.

Henček Burkat in njegovi fantje

CHICAGO, Ill. — Med najbolj izvrnimi izvajalci slovenske narodne zabavne glasbe je že nekaj let tudi ansambel Henčka Burkata iz Gornjih Kamenc, slikovite vasice v okolici Dolenjske metropole — Novega mesta. Najbrž se nihče od fantov, ki so se pred približno šestimi leti zbrali v ansambel, pa tudi Henček sam ni po prvih vajah in nastopih drznil pomisliti, da jim bo sreča naklonjena že takoj na začetku. Njihova zadržanost je povsem razumljiva, kajti v času, ko je Henček ustanovil svoj ansambel, je bila v Sloveniji že množica kvintetov, ki so nastopali in igrali po vzoru ansambla bratov Avsenik. Konkurenca je bila huda in vsakdo, ki je želel prodreti in osvojiti razvajene poslušalce, je moral pokazati nekaj novega, svojega, kratkaj, kar do takrat še ni igral nihče.

S prihodom Slaka, Henčka in drugih ansamblov, ki so temperamentni alpski ritem instrumentalnega kvinteta s pihali zamenjali s diatonično harmoniko, se začel je slovenski narodnozabavni glasbi novo poglavje, ki ga Slovenci radi po domače imenujejo obdobje frajtonarce in "švunkarjev".

Henčkov ansambel se je prvič predstavil v takrat zelo priljubljeni javni radijski oddaji "Pokazi, kaj znaš!", katera je spodbudila nastanek prenekaterih glasbenih skupine, ki še danes goji slovensko narodno muziko. Uspeh, ki so ga Henčkovi fantje dosegli na tej oddaji, jim je kmalu omogočil snemanje na ljubljanskem radiju, prvi nastop pred televizijskimi kamerami, še v istem letu pa so posneli tudi prvo samostojno gramofonsko ploščo z naslovom "Dekle moje, zakaj žaluješ?"

Nedolgo za tem se začne njihova pot nezadržano dvigati. Henčkove skladbe so se vrtele na domala vseh jugoslovanskih radijskih postajah, začele so se turneje, prihajala so pisma obževalcev in priljubljenost tega, za takratne pojme, nenavadnega ansambla je bila vsak dan večja.

Ceprav je bil nenaden prodor iz anonimnosti bliskovit in domala nepričakovan, pa Henček ni zaspal na lovoriakah. Prizadevno je iskal novih izraznih poti, spletal nove vize ter vadi in še enkrat vadi...

Trud, ki so ga vsi člani ansamla družno vlagali v glasbo, ni bil zaman. Da so obrestni prespanih noči, napornih in dolgotrajnih turnej dobro poplačali, najbolj zgovorno kaže popularnost njihovih skladb na radiju (doslej so jih posneli že več kot 200) plošče, po katerih ljubitelji dobre domače glasbe sežejo vedno radi, samostojne televizijske oddaje in podobno.

Pred časom se je Henček neprisilno, brez pojasnila, za nekaj mesecev tiho umaknil, tako, da so privrženci njegovega igranja že ugibali, da ni moža, kar sredi najboljših dni zavrzel "staro ljubezen" in obesil harmoniko na klin.

Toda muzikant brez muzike je kot posušena veja. Ansambel se je nedavno tega znova predstavil javnosti. Instrumentalno in vokalno okrepjen, kmalu za tem pa je izšla tudi osma Henčkova plošča "Stari meh". Da bi izpopolnil instrumentalno izvedbo, je vključil v ansambel še klarinet, sozvočje obeh tenoristov pa je obogatil z močnim basom.

Zdajšnja podoba ansambla odpira Henčku in njegovim prijateljem nove možnosti, da svoja glasbena hotenja izrazijo še bolj domiselno in izvrjno.

Instrumentalna zasedba ansambla: Harmonika — Henček Burkat (vodja ansambla); kitara — Bogdan Cater; bas — Burkat (Dalje na 3. strani)

F. S. FINZGAR:

Življenje in smrt Mohorjeve knjige

"Seveda ga je vozil in tudi dovolil. Se je gibal danes, moram reči."

"No," pravi župan, "ali ga boš oprostil vojaščine ali ga ne boš?"

"Rad bi ga, pa kako?"

"Prošnjo delaj," mi pravi.

"Prošnjo," povzame Liza z velikim zanimanjem.

"Prošnjo, seveda, če bi jo znal."

"Ti je ne znaš. Zato pa stopi kam. Morda ti jo gospod naredi. Pa hitro! Nabor je pred durmi." Tako mi je rekel župan in pognal voliča.

Zato se pomeniva, Liza, kako bi do gospoda. Ne hodim rad, saj veš. Morda bi šla ti?"

"Bi šla. Toda ti si oče, ne jaz. Kaj bi gospod rekli?"

"Bom moral pa sam. Ali ne rodno je, da bi kar s prošnjo padel v župnišče. Ko bi nesel za maše?"

"O vernih dušah si dal. Ni treba."

"Ni treba! Seveda ni treba za duše; kar je prav, smo dali in plačali. Ampak sedaj gre za fanta in zame."

"Zato pa pojdi brez maš in brez darov in povej ter reci: Takole je, gospod! Ko bi mi pomagali! Pomisli: Grmov je bil zaprt, tisti, ki je zamudil vajo, ker je bil v Ameriki. Iz zavora ga je dvignila prošnja. In kdo jo je pisal, če ne gospod Janez? Pa Grm ni nosil za maše."

"Tega ti ni pravil!"

"Ni pravil! Oznajene ni bilo nobene, to vem natanko."

"Lahko Grmu, ker je bil trikrat v ognju na Laškem. Zna govoriti; kje sem se pa jaz učil? Pri tebi, kadar za prazen nič rilec kuhaš!"

"Počemu pa hodiš potemtakem k meni po svete? Le sam modruj, dedec! Fant odvrne tebi, meni nič."

Liza je huda vtaknila burkle v peč in poravnala polena k ognju.

"Burja!" je zagodrnjal Andrej in nesel sekuro v hišo. Nejevoljen jo je obrisal ob zaplato na stegnu, sedel k peči in tlačil tobak v pipo, da bi si bil skoraj palec izpahnil.

Ni pa še dobro prižgal, ko je že vstopila Liza.

"Veš kaj?"

"Kaj?"

"V Mohorja se zapiši, če si ne upaš drugače do gospoda."

"V Mohorja, meni? Kako je tisto?"

"Kako je tisto? Dremljete dedci gori na koru. Ali nisi slišal oznanila?"

"Sem; ne vem pa, kako draga je ta stvar."

"Dve kroni boš dal in ob letu dobimo šest knjig."

"Dve kroni — to ni nič, če fanta izrežemo."

"Torej jutri se napravi h gospodu. Povej, da se zapišeš v Mohorja, in potem boš že kako napeljal na prošnjo in na fanta."

"Liza, modro si jo ugani! In če bi ne bil uščipnil z besedo pred pečjo, bi je ne bila iztuhala, kakor si jo. Poznam te. Če se izide ta reč gladko in po sreči, kupim ti tako marogasto ruto, kakor so sedaj pri fari v modi. Zares."

Liza je uprla komolce v boke in ponosna odšla pred ognjišče. Drugi večer je pripel Andrej Trta v mraku pred hišo. Liza ga je čakala na pragu.

"Moj živi dan, Andrejač, delavnik je, pa poješ! Pomisli na ljudi! Pri vseh oknih zijajo vate!"

"Naj zijajo! Zato so okna v stenah."

Andrej je rahlo zavrnil v vas.

"Moj živi dan, na korito med ženske si ne bom upala jutri, tak si!"

Prijela ga je za rokav, potegnila v vežo in zarinila vrata.

"Si opravil ali nisi?"

"Kdaj pa še nisem, če sem se lotil? Na, tukaj — kakor sem ti rekel."

Andrej je položil na mizo. Liza je hitro prižgala luč in razmotala papir. Lice ji je žarelo, ko je hrestljala lepa ruta med raskavimi prsti.

"No, ali ni?" je nategnil Andrej.

"Je. Samo preočitna bo zame."

"Staro kobilu nov komat pomladi, ne veš tega?"

"Konja tudi. Kaj mi boš očital leta! Povej rajši, kako si opravil."

"Liza, povem ti, da so gospod Janez tak mož, da mi bo še na smrtni postelji žal za tisti dve kroni."

"Zakaj?"

"Zato, ker bi jih ne bilo potreba. Tako sva se ljubeznivo pomenila kakor s tabo, Liza, dokler sem bil jaz fant, ti pa dekle. Brez potrebe sem se zapisal v Mohorja! Pa vendar. Naj bo! Mož je bil vesel in je rekel: Vi ne znate brati. Zato pa bosta brala Micka in Franček."

"In prošnja?"

"Narejena! Jutri jo fant ponesi do župana. Liza, ko bi ti slišala, kako pisanje je to! Jaz sem slišal, zakaj gospod so mi prebrali. Če dobi to reč cesar v roke, Bog ve, da se razjoka. Se jaz sem se trikrat useknil med branjem."

"Škoda, da ne znamo brati. Prav je, prav, da hodita mala dva v šolo. In prav je, da si se zapisal; šest knjig — šest let bo branja dovolj."

"Za sto let bo branja, verjemi! Da bosta naša mala dva brala? Nikoli! Bukev nikoli, trta rodi trto, hruške nikdar. Velikega poglej! Ali ni hodil v šolo? In kaj zna? Škoda za čevlje in hlače, ki jih je razdejal v šoli."

"Ker ga nisi priganjal. Doma je treba prijeti za knjigo, sicer ni nič. Saj veš, da otrok spotoma pozabi, kar je slišal. Micka bo brala, povem ti, da bo!"

Andrej je nagnil glavo na mizo in zamrmral v odgovor: "Brala bo — bo — borovnice."

"To je torej tista zgodba," je rekla Mohorjeva knjiga ob nogah župnika Janeza, "ki je povzročila, da so v Celovcu zapisali meni pot v pozabljeni Zalaz."

III

MOHORJEVE KNJIGE
ŽALOSTNA POT V ZALAZ

Tiščale smo se na gosto, je nadaljevala knjiga svojo povest, ko smo se napotile iz Celovca v širni svet. Kramljale smo na železnici, kakor je navada potnikom in zato tudi pravica popotnic. Na vseh postajah so izstopale cele trume tovarišic. Nazadnje nas je ostala prav drobna gručica, da nas je bilo skoraj strah; še tesneje smo se stisnile in pomenkovali, kako se v kratkem ločimo in se bržkone ne vidimo nikdar več. Povedala je vsaka, kam gre služiti. Večina jih je bila udinjanih pri starih, dobrih gospodarjih. Vedele so, da jih bodo sprejeli z veseljem, da jim odkažejo čedno stanovanje v omari ali na snažni polici. Veselile so se zimskih večerov, ko bodo razgrnjene na mizi pripovedovale in učile. Naokrog bodo pa sedeli radovedni in ukažljivi ljudje ter poslušali in uživali.

**HENČEK BURKAT
IN NJEGOVI FANTJE**
(Nadaljevanje s 2. strani)

dislav Vidrih; klarinet — Viki Muženič.

Pevci: Prvi tenor — Jože Križaj; drugi tenor — Tomaž Brank; bas — Dušan Križaj.

Ansambel je doslej posnel 8 gromofonskih plošč (Dekle moje, zakaj žaluješ; Sončna Dolenjska; Na travniku; Četrtek večer; Sredi velikega oltarja; Janez, na tvoje zdravje; Kadar jaz na planinco grem; Stari meh), 14 samostojnih televizijskih oddaj, v radijskem arhivu pa ima posnetke okoli 200 skladb. Gostuje po vsej Jugoslaviji, nastopa pa tudi v inozemstvu. Vse skladbe je skomponiral vodja ansambla Henček Burkat sam, besedila pa so delo znanega slovenskega pisca tekstov, Marjana Stareta.

Henček Burkat in njegov ansambel se pripravljajo na obisk ZDA. Pokroviteljstvo nad tem obiskom in njegovo pripravo je prevzel Slovenski radijski klub v Chicagu.

T. M.

Novi grobovi

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ernestina Perse

Dne 6. julija je v St. Vincent Charity Hospital v starosti 83 let umrla Ernestina Perse, rojena Grabner. Bila je vdova po pokojnem Antonu in mati Mamie Marin in Ernestine Jevce, tašča Leo Jevce-a in pokojnega Stanleya Marin, stara mati Roberta Jevce-a in Betty Lee Gorgon, prastara mati Lee Ann in Robbie Gorgon. Stanovala je na 1160 Norwood Road. Rojena je bila v Mirni na Dolenjskem

in je prišla v Ameriko leta 1909. Bila je članica Slovenske Ženske Zveze št. 25, Oltarnega društva pri sv. Vidu in Roženvenškega društva ter Marijine Legije. Pogreb je danes, 10. julija, iz Zakrajškovega pokrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave., ob 10. uri v cerkev sv. Vida. Pokopana bo na Kalvariji.

Mary Hocevar

Dne 3. julija je v starosti 62 let umrla Mary Hocevar, 1009 E. 66 Place. Zapušča moža Rudolpha, sina George-a in Ernest Danko ter 5 vnukov. Bila je sestra John-a in Petra Huber in rajnkega Nicholas iz Youngstown, Ohio. Bila je članica Materinskega kluba pri sv. Vidu. Rojena je bila v Bukarešti, Rumuniji in je prišla v Ameriko leta 1912. Pogreb je bil 6. julija iz Zakrajškovega pokrebnega zavoda, 6016 St. Clair, v cerkev sv. Vida, od tam na Kalvarijo pokopališče.

Matilda Hugber

V petek, 7. julija, je umrla Matilda Hugber, roj. Malen, v Phoenix, Arizona. Prej je živela v Clevelandu. Zapušča sina Harry, enega vnuka in brata Fred Malen v Floridi. Pogrebna sv. maša je bila v St. Agnes cerkvi v Phoenix, Arizona, truplo so potem prepeljali v Cleveland. Sorodniki, prijatelji in znanci jo bodo lahko prišli pokropit v sredo v Zeletov pokrebnih zavod, 6502 St. Clair. Pogrebni obredi bodo istotam v četrtek ob 10. uri predpolne. Pokopana bo v družinski grobnici na Kalvariji pokopališču.

Mary Sternad

V nedeljo, 9. julija, je v starosti 66 let umrla Mary Sternad, roj. Jarc, 1851 Beverly Hills Drive, Euclid, Ohio. Bila je dolgo časa bolna. Rojena je bila v Clevelandu. Zapušča moža Josepha, sina Ralpa, bila je stara mati Dennisu in Ralphu, Jr., sestra Antona in Franke, Josepha J., Johna, Frances Srpan in Angele Stupica. Rajnka je bila hčerka Antona in Gertrude (roj. Muster) Jarc, oba že umrla. Bila je članica društva Marija Magdalena št. 162 K.S.K.J. Prijatelji jo lahko pridejo pokropit v Zeletov pokrebnih zavod, 458 East 152 Str., v ponedeljek od 7 do 9 in v torek od 2. do 5. ure in zvečer od 7. do 9. ure. Pogreb bo v sredo ob 8.15 iz pokrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete, kjer bo sv. maša ob 9. uri. Pokopana bo na pokopališču Vernih duš, Chardon, Ohio.

John Rus

V Euclid General Hospital je 3. julija umrl v starosti 83 let John Rus. Rojen je bil v Sloveniji, v Ameriko je prišel leta 1910. Bil je vdovec in oče John-a, Rudolpha-a in Mrs. Josephine LaBant. Zapušča tudi 11 vnukov in 6 pravnukov in pravnukinj. Imel je tudi brata Frances in Joseph Rus, oba že umrla in sestri Mary Rus in Mrs. Rose Sterling v Floridi. Pogreb je bil iz cerkve sv. Vida v torek, 6. julija. Bil je član društva sv. Vida št. 25 KSKJ. Pokopan je na Kalvariji. Pogreb je imel v

oskrbi Grdinov pokrebnih zavod na Lake Shore Boulevard.

John Urban

John Urban, 19501 Monterey Ave., se je 3. julija zgrudil med svojim delom na gasilniški postaji na East 74 Str. Takoj so ga prepeljali v Mt. Sinai bolnišnice, a je že med potjo umrl. Rojen je bil v Sao Paulo, Brazilija, v Ameriko je prišel leta 1905. Zapušča ženo Mary, roj. Zakrajšek. Bil je oče Florence Landway in stari oče Nancy Clark in Roberta Orban ter štirikrat prastari oče. Imel je tudi brata Frances Selan in sestro Johanno Petkovsek, ki je že umrla. Pogreb je imel v oskrbi Grdinov pokrebnih zavod na Lake Shore Blvd. Pokopan je bil 7. julija na Holy Cross pokopališču.

Valentine Peck

Dne 4. julija je v starosti 87 let v Western Reserve Nursing Home umrl Valentine Peck, 21860 Ivan Ave. Rojen je bil v Ljubljani, v Ameriko je prišel leta 1905. Zaposlen je bil v Euclid Foundry Co. Zapušča ženo Caroline, roj. Orish. Bil je oče Caroline Jackson, William Peck in Ethel Krall. Imel je tudi 12 vnukov in vnukinj in enega pravnuka. Bil je brat pokojnega John Pecka. Član je bil društva Makabejcev št. 1288 in "Baraga Court of Catholic Order of Foresters. Pogreb je bil 7. julija iz cerkve sv. Kristine na pokopališču Vernih duš. Pogreb je imel v oskrbi Grdinov pokrebnih zavod na Lake Shore Blvd.

Anton Barberic

V nedeljo, 9. julija, je v starosti 86 let umrl v Woman's Hospital Anton Barberic, 16202 Arcade Ave. Bil je vdovec, njegova žena Jennie, rojena Smrdel, je umrla leta 1970. Bil je oče Diane D'Avirro, Newport Beach, Calif., stari oče in prastari oče. Rojen je bil v Jugoslaviji. Do svoje upokojitve je bil zaposlen pri Browning Crane Co. Prijatelji se bodo lahko poslovili nočjo, ponedeljek, v Zeletovem pokrebnem zavodu na 458 East 152 Str., od 5. do 9. ure zvečer. Pogreb bo v torek ob 1.30 popoldne. Pokopan bo na Highland Park pokopališču.

Anna Erste

V Euclid Manor Nursing Home na East 49 Str., je v starosti 80 let umrla Anna Erste, rojena Pintar. Bila je vdova. Njen prvi mož Anton Gabrenja je umrl leta 1947, njen drugi mož Anton Erste je umrl leta 1951. Bila je mati Tony Gagne, Mrs. Steve (Dorothy) Puchak v Fort Lauderdale, Florida, stara mati Patricie Gabrenja, sestra Josephine Levstik in Zore Saddler (California), Josepha Pintar (umrl). Rojena je bila v Cerknici in je prišla v Ameriko leta 1911. Bila je članica društva št. 442 S.N.P.J. Pogreb je imel v oskrbi Zeletov pokrebnih zavod na 458 East 152 Str. Pokopana je na Highland pokopališču.

Vesti iz Slovenije

Prof. dr. Jože Rant umrl

V Ljubljani je dne 24. junija 1972 umrl prof. dr. Jože Rant, prvi predstojnik Stomatološke klinike kliničnih bolnic v Ljubljani, pionir slovenske stomatologije in čeljustne kirurgije in sodobnega zobozdravstva. Pogreb je bil 27. junija 1972 iz Jožefove mrliške vežice na Zalaz.

V Gradec namesto
v Ljubljano

Ob načrtovanju srednjeročnega razvoja zdravstvene mreže v Pomurju, ki je povezan s kadrovskim vprašanjem, so se srečali z nemogočim nesmisлом. Za vpis na ljubljansko medicinsko fakulteto so nemogoči pogoji.

Tako se v zadnjih petih letih ni vpisal noben kandidat iz Pomurja na fakulteto. Znano je, da so se številni Pomurci, po-

tem ko so se jim zaprla ljubljanska vrata, vpisali na medicinsko fakulteto v Gradcu.

Nov hotel pri Portorožu

V Sv. Luciji pri Portorožu so odprli nov hotel "Metropol", ki je eden naših najlepših hotelov. Prireditvene prostore bodo dokončali do začetka glavne sezone, poslopje z več dvoranami pa bo nared do jeseni. Novi hotel ima 430 ležišč A kategorije.

V sedmih nadstropjih je okoli 16,000 kvadratnih metrov uporabne površine.

Hotel ima pokrit bazen, pet različnih aperitiv-barov, dve savni, prostor za blatne kopeli, kozmetični salon ipd. Vsi prostori imajo vgrajene klimatske naprave.

Nobene poklicne šole
v Postojni

Postojnčani se sprašujejo, kako to, da ima Postojna samo eno šolo, ki je resnično postojnska — gimnazijo. Gozdarska tehnična šola je ustanova bolj republiškega značaja in se vanjo vpišejo letno dva ali trije domači fantje.

Na vsem prostranem področju občin Postojna, Cerknica, Ilirska Bistrica, Sežana in Ajdovščina ne najdemo nobene poklicne šole. Omenjene občine imajo skupaj 90,000 prebivalcev z 8,900 učenci in osnovnih šolah.

MALI OGLASI

Wanted

Roll top desk or any old desk. Also brass bed any condition. Private. Call 943-4915.

(130)

Richmond Hts. — Chardon Rd.

Lastnik prodaja zidan bungalov, 3 spalnice, ena obložena, dnevna soba s kaminom, jedilnica, predeljena klet s kaminom, kuhinja z obedovalnico, 1 in pol kopalnice, dvojna garaža, 1 in pol akra. Kličite 481-6809 ali 531-4434.

(130)

V najem

Oddajo se 3 neopremljene sobe in kopalnica, 1 ali 2 osebama na E. 71 St. blizu St. Clairja. Garaža po želji. Pokličite 361-0989 po 5. uri.

(130)

Hiša naprodaj

Lastnik prodaja kolonialno hišo s 3 spalnimi. \$23,500. 19511 Kildeer Ave. tel. 531-2554

(131)

Dvojica dobi delo

Mož in žena za čiščenje in oskrbniška opravila v Willowick, O. Morata imeti skušnjo in transportacijo.

Kličite 951-3300

(133)

Parcele naprodaj

1 do 3 lepe pogozdene parcele (lota), po akter velike, so ugodno naprodaj. Privatno. Za pojasnila kličite 943-4915.

(130)

Kupim hišo

Kupim enodružinsko 7-sobno hišo z aluminijasto oblogo, od E. 60 do E. 71 St.

Kličite 432-0176

(134)

House for sale

Richmond Heights, Chardon Road, by owner. Brick bungalow, divided basement with fireplace, living room with fireplace, dining room, 3 bedrooms, one paneled, kitchen with eating area, 1½ baths, two-car garage, 1½ acres.

Call 481-6809 or 531-4434

V najem

Sedem-sobna hiša na 6404 Orion Ct. Ključ pri sosedih.

Kličite 382-5824

(132)

Priatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
K R A S N A P O R O Č N A V A B I L A
P O J A K O Z M E R N I C E N I

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

NE DA SE UGNATI — Marlene Dietrich je že davno stara mati, pa še vedno nastopa v zabavnih programih na raznih krajih sveta.

PO OČETOVIH STOPINJAH — Geraldine Chaplin hodi uspešno po očetovih stopinjah. Zdaj nastopa v eni glavnih vlog film "Nedolžni gledalci", ki ga snemajo v Londonu na Angleškem.

IVAN PREGELJ:

Magister Anton

ZGODOVINSKI ROMAN

"Pisal mu bom!" je zaključil s solznimi očmi. O, saj me otroško verno roti za pisma!"

"Nisi sam," je dejal tedaj vikar, "dejal sem, da smu še trije, ki čujemo nad njim. Trije, poznaš nas. Vigiliamus — čujemo!"

"Hvala!" je dahnil magister. Vikar se je dvignil, stopil k njemu in ga obrnil, da je mogel videti na razpelo, ki je bilo na steni.

"Anton," je dejal, "tega-le poglej! O njegovi Penelopii sem ti prej govoril, o Penelopii, ki je edina zvesta do konca. Snubci, krivoverci, jo pestijo. Čaka te! Ali meniš zdaj, ko sva Skalčeve sirote žalost spremenila, da ti je še Polona na poti?"

"Smili se mi," je odgovoril magister žalostno.

"Če misliš, da je še na poti," je zrastel vikar, "sem te vprašal."

"Ni več," je vzdihnil magister in se trudno oddehnil.

"Ni več!" je odleglo vikarju. Sklenil je nekam igriavo zanosno roke, pogledal kvisku in se zahvalil:

"Slava Bogu Očetu in Sinu in svetemu Duhu."

Magister je odgovoril vdano, kakor je bil vajen iz cerkve, izpred oltarja kot mašni strežnik:

"Kakor je bilo v začetku in je zdaj in na vekomaj. Amen."

* * *

Z vikarjem sta bila povečerjala. Stanjelski je rekel:

"Tone, zdaj pa pojdi in leži! Truden si in jutri je še en dan."

"Nisem truden," je odvrnil magister, "pa tudi to čutim, da ne bom zaspal vso noč."

"Kaj misliš ponočevati?" je hotel biti duhovni čegav.

"Mislim se zbrati," je odgovoril magister in omenil, kakor je čul pripovedovati o mlademu Ignaciju, ki je vso noč na straži stal v cerkvi pred Bogorodico.

"Ko je za svojo pravo Penelopo izvedel?" je vprašal vikar.

"Če takisto misliš, tam so cerkveni ključji, zaupam ti jih brez pridržka. Pojdi in se razmisli."

In še je brbljal:

"Lej, tako bo tudi najbolj prav in primerno. Dignum et justum. Lepše Bogu ne boš zadel za svoj prvi beg pred petnajstimi leti. Pojdi, pojdi! Surge, in če si tudi že opravičen, po človeško da sodim, izgubljeni sin pa si le še, dokler nisi Očetu personaliter pred noge padel in mu jih za odpuščanje objel."

Magister je vzel ključje in šel v cerkev. Vikarju pa se je medtem porodil v mislih nekaj nov načrt.

"Luka v Tomaju," je razmišljal na glas, "za lovačem Jurijem bega in ga poja. Pa je lisjak, ki ga podi, v mojem svetu nekeje ta čas, če je deklino iz gradu vabil. Kje bi le našel pravnega človeka, da bi to Luko v Tomaju sporočil?"

Stopil je k Mici v kuhinjo in se posvetoval z njo.

"Mica. Volk je spet v hlevu," je rekel in, ko ga ni umela, je povedal bolj določno: "Tvoj Judež, sem dejal, mi je spet v faro prilovačil. Kaj deš, ali naj mu dam kakor škofijim za sprejem zvoniti?"

"Pa mu," je rekla žena. "Če je ves zlodjev, morda ga bo zvon odgnal. Vi ga niste gospodar." Trpkost, ki ji je govorila iz besede in lica, je vikarja razvnela: "Mulier, Mica!" je zarenčal, "mar očitete? Se prevzemate? Vas je moj zadnji nauk v cerkvi o betulijski Juditi napihnil? Ne pregrešite se! Kraškemu Holofernesu bova z gospodom Luko že še kos."

Žena ni odgovorila in šla togo za svojim poslom.

"Sosedovega poba mi pošljite," je velel tedaj vikar in stopil v svojo sobo.

Pol ure pozneje je že jahal mlad Kraševac z vikarjem poveljem proti Tomaju. Nosil je vest, ki je sam ni umel in jo je zato moral vso pot na pamet ponavljati, da je ne bi pozabil: "Čuješ, žerjav, vigilo!" je ponavljal po vikarjevi navedbi. "To noč lovi, Luka, če hočeš svojega lisjaka zajeti. Kurnik v gradu ovohuje, lej! Pa nikjer nikamor drugod ne goni kot v solnce, kjer vzhaja te dni. Vigilo!"

Magister pa je medtem molil in iskal tolažbe. Besede iz pesmi o nezakonski materi so mu vstajale v spomin.

"Hinc mater me verberat, hinc pater me properat," ("Oča so kleli, teple me, mati nad mano jokali se.") je občutil po vikarjevi besedi in imel v velikem usmiljenju in sočutju rajno Skalčeve pred duhom. Pa mu je bilo vse huje.

"Jam dolore mortor, semper sum in lacrimis" (Že umiram od bridkosti, vsa usiham v solzah.) je slišal iz sebe in se čudil: bilo mu je, kakor da ne objokuje rajne Jere, marveč živo Polonico...

Polagoma se je umirjal in zbiral. Hodil je vase, da bi našel svoj zadnji pot in cilj... Skoraj trideset let svojega življenja je obnavljal iz spominov: kako se je ovedel strašne edinščine, ko je stal nenadoma kot sirota brez očeta in matere, brez sestre in brata, v življenju in mrzlem svetu in kako je tedaj imel eno samo bitje, ki ga poznal, začel ljubiti za mater in sestro, obježeval še davno potem, ko je našel poti v svet. Spomini magistrovi, kolikor so segali najdalje in kjer so bili najlepši, ob vrstnici nekako njegovih let so se pletli, ob Jeri Skalčevi, ki je bila poslej tako žalostno prepala. Nato si je izpraševal vest, tehtal se kakor zlato, iskal si v dušo, v želje in misli, ki jih je mislil kdajkoli. "Po vsem, kar sem doživel," si je nekako utrdil spoznanje, "je jasno, da me je Bog vedno varoval in vodil k sebi. Ohranil mi je večkrat življenje, da nisem utonil, da me niso ubili, da nisem umrl ne za grižo ne za golico ne pod razdraženim psom. Prav kolikor treba, da se nisem prevzel, mi je dal trdo glavo in odljuden obraz pa še skrito hrepenenje po Poloni, da mi je kot luč svetilo, in sem šel in prišel, čeden, kakor bi dejal gospod vikar Jože, da me sram ni treba biti pred rajno materjo, ki zdaj vse vidi in ve, kako je z menoj. Polona! Svetila si, dokler je Bog hotel. Zdaj si ugasnila. Polona! zvestjša od tebe me vabi. Sel bom za njo, pa zvest, četudi me danes in nocoj še srce boli, kakor da so oblizi z rane potegnili. Bom šel, Gospod, kamor kličeš. Le nocoj mi še odpusti, da sem neroden, tegoben in izgubljen. Vina sem pil preveč hkrati in potem mi je tudi gospod vikar zajel preveč naenkrat iz bridkega! Slava Očetu in Sinu in svetemu Duhu, kakor je bilo v začetku in je zdaj in bo vekomaj. Amen."

Tako se je bil magister v molitvi poslovil od vsega, kar je dotlej ljubil, iskal in želel imeti. Prazna in tiha cerkev je zdaj pa zdaj odjeknila skrivnostno, kakor da odgovarja njegovim vzdihom in molitvam. Nad cerkvijo pa so vstajale jesenske zvezde in proti polnoči je vzšel še mesec. Tedaj je priklopela v magistru bolest do vrha. Vstal je s cerkvenega tlaku. "Gospod, ne morem več, zadušim se," je

zastokal v svoji tesnobi, ki ni znal zajokati...

Stopil je iz cerkve, zaprl za seboj in se oddahnil globoko. Potem je šel kar vsevidil, ne da bi pazil, kam. Hoja ga je pomirjevala, togi molk kraške noči mu je bil kakor hladilna obveza na rano. V zatišju pred burjo, pod bregovi proti Stjaku je šel, z očmi v zvezdah, ki so brlele v mesečini kakor v prozorni tanci. Hodil je že uro hoda, ne da bi opazil. Tedaj se je kakor prebudil. Ni je še videl, a zasluštil je, da je blizu hiša, ki jo poznal. Tisti večer prej sta z vikarjem govorila o njej; o domu nesrečne, zapeljane Skalčeve Jere...

Magister se je osvestil kraja in videl: za streljaj pred njim, rahlo v bregu je stala Skalčeva

hiša s svetlim oknom. Pa ni bila mesečina, kar je sijalo v tem okencu ob vratih. Bila je luč, kakor jo prižigajo ljudje, luč v hiši. Magistra je stresla rahla groza. "Straši, zares straši," je pomislil, kakor je bil izvedel od vikarja. Pa mu je prav ta trenutek dehnilo od hiše doli v nosnice kakor vonj po dimu iz bri-novega lesa. Tudi je videl, da suklja v mesečino dim izpod strehe. Preudaril je hladno:

"Strahovi in duhovi ne kurijo. Grem, pa bom videl, kdo je notri."

(Dalje prihodnjič)

Zavetišče srn

FRESNO, Kalif. — King's Canyon in Sequoia narodni parki v Kaliforniji imajo več srn, kot katerikoli drug park v ZDA.

KOLEDAR društvenih prireditev

JULIJ

16. — Belokranjski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.

16. — Piknik društva Kras št. 8 ADZ v parku ADZ.

23. — Misijonski piknik v Milwaukee, Wis. Začetek s sv. mašo ob 11. dopoldne v Triglavskem parku.

23. — Zveza SPB Tabor priredi

piknik na Slovenski pristavi.

30. — Slovenska šola v Collinwoodu priredi piknik na Slovenski pristavi.

30. — Društvo sv. Ane št. 4 ADZ priredi piknik v Izletniškem parku v Leroy, Ohio.

AVGUST

6. — Letni družinski piknik Društva Najsv. Imena fare sv.

NIKAKOR! — Tako je odgovoril John D. Ehrlichman na vprašanje časnika, če misli Nixonova vlada na kako skorajšnje povišanje davkov. Ehrlichman je predsednikov glavni svetovalec za notranjo politiko.

Vida na Saxon Acres farmi na White Rd.

6. — Federacija KSKJ društev v Ohio priredi KSKJ dan v parku sv. Jožefa na White Rd.

9. — Federacija klubov slov. upokojencev priredi piknik na farmi SNPJ na Heath Rd.

13. — Katoliški vojni veterani fare sv. Vida priredijo drugi letni st. clairski Polka piknik v avditoriju in dvorišču sv. Vida.

13. — Piknik Misijonske znamskarske akcije na Slovenski pristavi.

20. — Fara Marije Vnebovzete priredi Zegnanjski festival v šolski dvorani.

20. — Plavalne tekme in piknik na Slovenski pristavi.

20. — Triglavov piknik v Triglavskem parku pri Milwaukee, Wis. Začetek s sv. mašo ob 11. dopoldne pri kapelici, nato kosilo, tekme in zabava.

26. — Pristavski balinarski krožek priredi piknik z večerjo in plesom na Slovenski pristavi.

SEPTEMBER

17. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi kosilo v farni dvorani pri Sv. Vidu.

24. — Vinska trgatve na Slovenski pristavi.

24. — Klub društev SDD na Recher Avenue priredi večerjo in ples v prostorih SDD. Večerja, na žaru pečeni piščanci, bo na razpologo od 4.30 do 7.

24. — Društvo SPB Cleveland ima romanje v Frank, Ohio.

30. — PAR-FI klub priredi svoj V. vsakoletni Polka ples v

avditoriju pri Sv. Vidu. Igrala bosta Pecon in Trebar.

OKTOBER

1. — Kulturna društva v Euclidu priredijo koncert v SDD na Recher Ave.

7. — Društvo SPB Cleveland priredi družabni večer v veliki dvorani pri Sv. Vidu.

14. — Direktorij SND na St. Clair Avenue priredi "Noč v Sloveniji".

14. — Praznovanje 60-letnice obstoja Društva Kras št. 8 ADZ v Slovenskem domu na Holmes Ave.

14. — Društvo SPB Cleveland priredi družabni večer v veliki dvorani pri Sv. Vidu.

15. — Občni zbor Slovenske pristave v Lobetovi dvorani na Slovenski pristavi.

15. — Slovenska ženska zveza, Podr. št. 14 priredi kartno zabavo ob 3. uri pop. v SDD na Recher Ave.

21. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi Kartno zabavo ob sedmih zvečer v šolski dvorani.

28. — Društvo SPB Tabor priredi svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

29. — Skupne podružnice Slovenske ženske zveze prirede Večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu, 6417 St. Clair Avenue.

NOVEMBER

11. — Klub slov. upokojencev v Newburghu priredi za 10-letnico obstoja banket v SND na E. 80 St. Igra Buehnerjev orkester.

11. — Belokranjski klub priredi tradicionalno martinovanje v veliki dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue.

19. — Klub Ljubljana priredi večerjo in ples v SDD na Recher Ave. Večerja ob 4. uri pop.

18., 19. — Fara sv. Vida priredi "Jesenske dneve", velik festival in bazar.

19. — Fara Marije Vnebovzete priredi Zahvalni festival v šolski dvorani.

23. — "Polka ples" v proslavo 11-letnice Tony Petkovskove WXEN Polka radijske oddaje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Nastopi 10 orkestrrov.

26. — Dawn Choral Club SZZ priredi ob 4. popoldne koncert v SDD na Recher Avenue.

26. — Pevski zbor Planina priredi Jubilejni koncert ob 35-letnici obstoja v Slovenskem narodnem domu na Stanley Ave., Maple Heights. Začetek ob 4. popoldne.

DECEMBER

3. — Pevski zbor Slovian poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Avenue.

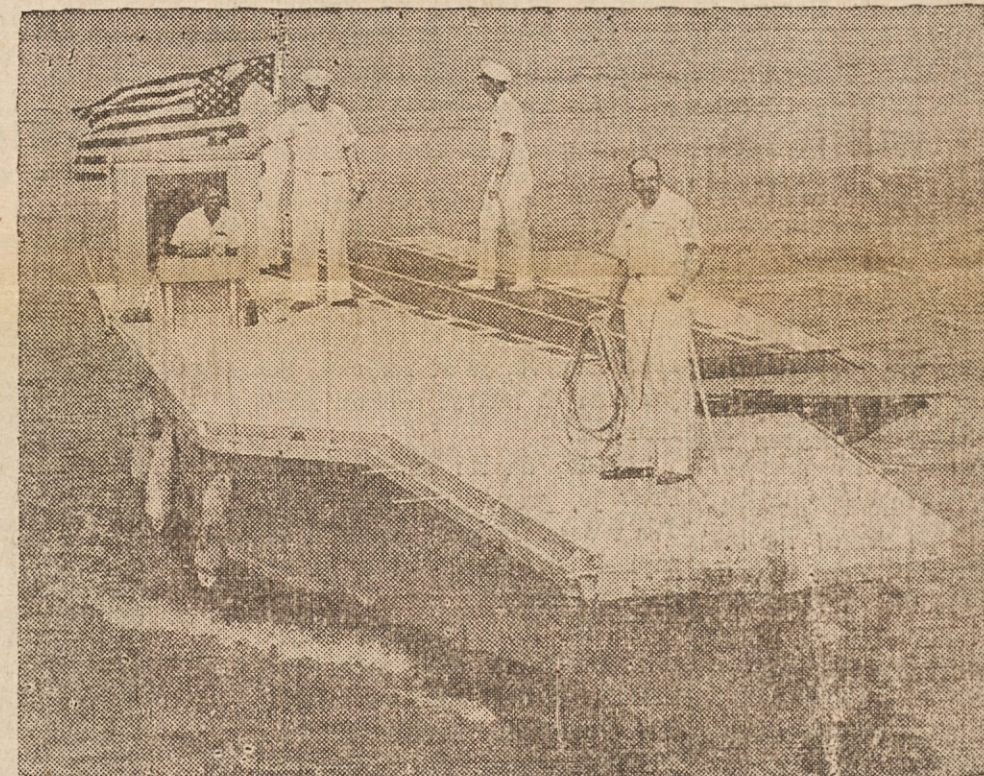
31. — SDD na Recher Avenue priredi SIL VESTROVANJE v svojih prostorih.

JANUAR — 1973

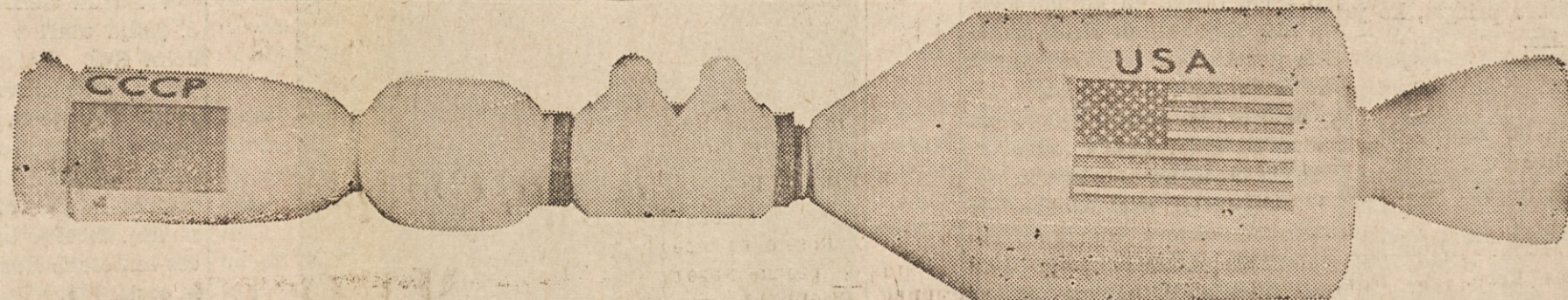
20. — Pristavska noč v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

MAJ — 1973

5. — Pevski zbor Korotan priredi svoj vsakoletni koncert ob 7.30 zvečer v SND na St. Clair Avenue.

KDO ZA VOJNO MORNARICO? — Miniatura letalonosilka plove po reki Mississippi proti Omahi v Nebraski in navdušuje za vstop v vojno mornarico. Ladjica je dolga le 53 čevljev in je bila zadnja leta v Seattlu, Wash.

Sojuz in Apollo se bosta povezala v vesolju leta 1975

Če pojde po načrtih in dogovoru, ki so jih ZDA sklenile s Sovjetsko zvezo, se bosta leta 1975 povezali tekom kroženja okoli Zemlje vesoljski ladji Sojuz in Apollo. Slika zgoraj kaže povezavo obeh vesoljskih ladij s posebnim vmesnim členom v sredini, spodaj na obeh straneh sta modela obeh ladij, tri slike v sredi pa kažejo poseben prehod z zračno zapornico, ki bo omogočil prehod astronautov in kozmonavtov med obema vesoljskima ladjama.

